

## Το φως του Χριστού φωτίζει τους πάντες.

Άγιος Ιωάννης της Κρονστάνδης.



Πόσες ευεργεσίες μου προξένησε μέχρι σήμερα η πίστη στον Χριστό; Παραλείπω τις αναρίθμητες άλλες και αναφέρω τα εξής: Πόση ταραχή της ψυχής και πόσα πάθη απομάκρυνε από εμένα και με καθησύχασε! Πόσες κακές κλίσεις της καρδιάς διόρθωσε! Πόσες φορές καθαρίστηκα από τις αμαρτίες μου, και η ψυχή μου σώθηκε από τον πνευματικό θάνατο! Και πόσο ο Κύριος είναι κοντά σε εκείνον ο οποίος πιστεύει! Είναι ο αέρας, η αναπνοή της καρδιάς και της ψυχής μας.

Μου αρέσει να βλέπω πάντοτε την εικόνα η οποία παρουσιάζει τον αναστάνα Ζωοδότη με τη σημαία στα χέρια, με το σύμβολο αυτό της νίκης κατά του θανάτου: «Πού σου θάνατε το κέντρον, πού σου Άδη το νίκος;» (Α΄ Κορ. 15:55). Πόσο ένδοξος νικητής! Πόσο σκληρό και πονηρότατο εχθρό νίκησε! Εχθρό που υπερηφανευόταν για χιλιάδες χρόνια για τις νίκες του. «Σοι τω νικητή του θανάτου βωόμεν: Ωσαννά εν τοις υψίστοις! Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου». Σε δοξάζουμε, Ζωοδότα Χριστέ, που κατέβηκες στον Άδη για χάρη μας και

ανέστησες τους πάντες μαζί με Σένα. «Αναστάς εκ του τάφου, Χριστέ, πάσαν την γενεάν του Αδάμ συνήγειρας».

Θυμήσου πάντοτε ότι το φως της ψυχής σου, των σκέψεών σου και της καρδιάς σου έρχεται από τον Ιησού Χριστό. Αυτός είναι «το φως του οφθαλμού» της καρδιάς μας – όχι όπως το φως το οποίο έρχεται από τον ήλιο, και το οποίο εμφανίζεται και εξαφανίζεται και δεν μπορεί να διαπεράσει ένα αδιαφανές σώμα, αλλ' αφήνει πολλούς στο σκοτάδι της αμαρτίας – είναι «το φως το αληθινόν, ο φωτίζει πάντα άνθρωπον» (δηλαδή το σπουδαιότερο μέρος της υπάρξεώς του, την ψυχή του) «ερχόμενον εις τον κόσμον» (Ιω. 1:9).

Ναι! το φως του Χριστού φωτίζει τους πάντες ακόμη και αυτούς τους εθνικούς. «Φως εις αποκάλυψιν εθνών» (Λουκ. 2:32). Φωτίζει και το σκότος της αμαρτίας, αλλά το αμαρτωλό ανθρώπινο σκοτάδι, ή μάλλον οι άνθρωποι οι οποίοι ζουν στο σκοτάδι, δεν το εννοούν, δεν το καταλαβαίνουν (Ιω. 1:5)· δεν μπορούν να συμπεράνουν ότι το φως το οποίο είναι στις ψυχές τους είναι από τον Χριστό· και νομίζουν ότι είναι δικό τους φυσικό φως· ότι αυτοί μόνοι τους με την φυσική τους διάνοια, την οξύτητα και κρίση βρήκαν κάποια αλήθεια, εκτέλεσαν κάποιο έργο· δεν κατανοούν ότι με το φως του Χριστού βλέπουν το φως κάθε ευγενικής επιθυμίας, κάθε ευγενικής τέχνης και κάθε πράγματος.

Ακόμη και στη ζωή αισθάνομαι την ανάπαυση εν Χριστώ και με τον Χριστό. Και πώς λοιπόν να μη πιστέψω ότι με περιμένει η αιώνια ανάπαυση εν Αυτώ μετά τον θάνατο και μετά τον αγώνα κατά των επιγείων εχθρών; Εδώ χωρίς τον Χριστό αισθάνομαι ψυχική πίεση και πόνο· και πώς να μη πιστέψω ότι θα αισθανθώ μεγαλύτερο πόνο χωρίς τον Χριστό εκεί, όταν Εκείνος τελειωτικά πλέον θα με απορρίψει από του προσώπου Του!

Και έτσι η παρούσα κατάσταση των ψυχών μας προαναγγέλλει και προδιαγράφει το μέλλον. Η μελλοντική μου κατάσταση θα είναι συνέχεια της σημερινής εσωτερικής μου υπό τροποποιημένη μορφή ως προς τον βαθμό της: για τους δίκαιους πληρότητα της αιώνιας δόξας· για τους αμαρτωλούς πληρότητα της αιώνιας κόλασης.

**Από το βιβλίο: Αγίου Ιωάννου πρωθιέρως της Κρονστάνδης, Η  
ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΖΩΗ. Εκδόσεις «Το Περιβόλι της Παναγίας», Θεσσαλονίκη  
2003, σελ. 23.**

**Πηγή :** <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>